

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 8. júla 2009 v trestnej veci obvineného **J. M. pre trestný čin krádeže** podľa § 247 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) vedenej na Okresnom súde vo Zvolene pod sp. zn. 3 T 153/2005, o dovolaní, ktoré podal obvinený J. M., zastúpený obhajcom JUDr. E. V., advokátom v Trní, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2007, sp. zn. 2 To 306/07, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo 17. septembra 2007, sp. zn. 3 T 153/2005, obvinený J. M. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 11. júna 2003 zo skládky dreva v katastri obce P. ukradol 16,35 m³ dreva (smrekovej guľatiny), ktoré odviezol na nezistenom motorovom vozidle na neznáme miesto, čím lesnému spoločenstvu „S.“ spôsobil škodu 22 890 Sk.

Okresný súd podľa § 250 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 3 a § 299a ods. 3 Tr. zák., obvinenému uložil súhrnný trest odňatia slobody na trinásť mesiacov, na jeho výkon tohto podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny; zároveň vo výroku (týkajúcom sa obvineného) o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil rozsudok Okresného súdu v Lučenci z 11. marca 2004, sp. zn. 1 T 30/03, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. júla 2004, sp. zn. 5 To 124/04.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2007, sp. zn. 2 To 306/07, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu bolo zamietnuté ako nedôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu obvinený zastúpený obhajcom podal dovolanie, ktorým sa domáhal vyslovenia porušenia zákona v ustanovení § 9 ods. 2 Trestného zákona a § 2 ods. 9, ods. 10, ods. 12, ods. 14 Trestného poriadku (bez bližšej špecifikácie), zrušenia napadnutého uznesenia a predchádzajúceho rozsudku; navrhol tiež, aby vec bola vrátená do prípravného konania, ak s tým vysloví súhlas generálny prokurátor, resp. aby bolo prikázané okresnému súdu vec v potrebnom rozsahu prerokovať a rozhodnúť.

Podľa názoru obvineného sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. (bez bližšej špecifikácie).

Dovolateľ napadol skutkové zistenia súdov v predmetnej veci, opakujúc pritom svoju doterajšiu obhajobu, že jeho skutok je potrebné posudzovať ako občianskoprávny vzťah, že neboli vypočutí svedkovia, ktorých výpovede považuje za dôležité, že nebola zohľadnená horšia kvalita dreva, resp. že vykonané dôkazy neboli hodnotené v jeho prospech, dôsledkom čoho je nesprávne právne posúdenie inkriminovaného konania.

Najvyšší súd ako súd dovolací konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávneným procesným subjektom, v stanovenej lehote a predpísaným postupom, pričom boli splnené jeho podmienky (§ 377, § 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1 a § 373 Tr. por.), ale zároveň rezultoval, že nie sú splnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por., ako ich uvádzal dovolateľ.

Dovolateľ nijako bližšie nešpecifikoval tvrdenie, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), ani dôkazy, ktoré mali byť vykonané súdom nezákonným spôsobom a mali slúžiť ako základ pre rozhodnutie (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.); dovolací súd nezistil dôvod na verifikáciu uvádzaných všeobecných tvrdení.

Podstatou podaného dovolania je tvrdenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Toto zistenie podľa názoru dovolateľa však nie je dostatočné, lebo neboli vykonané všetky dôkazy ním považované za dôležité, resp. skutkové

zistenia sú dôsledkom ich pre obvineného nepriaznivého hodnotenia. Tieto okolnosti dovolateľ považoval evidentne za primárne a ďalšie (už uvedené) dôvody dovolania len podporne mali viesť k akceptácii prioritnej tézy dovolacím súdom.

Dovolateľ však nevzal do úvahy všeobecné pravidlo vyjadrené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že totiž Najvyšší súd v konaní o dovolaní správnosť a úplnosť zisteného skutku neskúma a nemení.

Zistenie skutku je výsadným právom (ale aj povinnosťou) súdu prvého stupňa, resp. súdu odvolacieho. Toto zistenie je výsledkom legálneho dokazovania a jeho logického hodnotenia vykonaného v rámci riadneho procesu, pričom k tomu slúži najmä aktivita strán na hlavnom pojednávaní, resp. aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku, teda o odvolaní. V konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolaní) je možné skúmať prípad len v rámci striktno vymedzených hraníc (§ 371 Tr. por.) a je neadekvátne v ňom uplatňovať námietky vyhradené pre trestné stíhanie (§ 10 ods. 14 Tr. por.), najmä pokiaľ ide o skutkové zistenia.

V rozhodovanej veci dovolateľ teda neuplatnil adekvátne dôvody mimoriadneho opravného prostriedku a je zrejmé, že tieto nie sú splnené, ako ich vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. Tieto dôvody uplatnil sám dovolateľ, pričom súd konajúci o dovolaní je viazaný jeho dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené (§ 385 Tr. por.).

Najvyšší súd na tomto základe preto dovolanie obvineného J. M. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. júla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Anna Halászová